เห่ชัยกูอน

ดร.อับดุลลอฮฺ อัล-คอฎิรฺ : เขียน
ฟัยซอล อาลฮาดีย์ : แปล

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

ราคา 30 บาท

เห่ชัยกูอน
ดร.อับดุลลอฮฺ อัล-คอฎิรฺ : เขียน ฟัยซอล อาลฮาดีย์ : แปล

เล่ห์ชัยกูล

ดร.อับดุลลอฮฺ อัล-คอฏิรฺ : เขียน
ฟัยซอล อาลฮาดีย์ : แปล

คำนำสำนักพิมพ์

ผู้มีประสบการณ์ยาวนานย่อมมีความรู้และความเชี่ยวชาญมากกว่าผู้มีประสบการณ์น้อยกว่า

อิบลีส...หัวหน้าความชั่วร้าย

นับจากมนุษย์คนแรกถูกสร้างขึ้น นั่นคือ นบีอาดัม عليه السلام อิบลีสไม่เคยตายและยังคงล่อลวงมนุษย์ตราบจนวันกิยามะฮฺ

แน่นอนว่า ประสบการณ์การล่อลวงของอิบลีสยาวนานนัก

มันจึงมีความเชี่ยวชาญและเล่ห์เหลี่ยมในการลวงมนุษย์ที่น่ากลัวยิ่ง

ทางสำนักพิมพ์ฯ จึงภูมิใจนำเสนอหนังสือเล่มนี้ ซึ่งเป็นหนังสือลำดับที่สองของสำนักพิมพ์ฯ เพื่อเป็นเกราะป้องกันให้ผู้อ่านได้รู้ทันเล่ห์ของศัตรูตัวฉกาจนี้

หวังว่า หนังสือที่เราคัดสรรเล่มนี้ จะมอบสาระและประโยชน์เพื่อผู้อ่านจะได้นำไปใช้ในชีวิต ทั้งนี้ เพื่อความสำเร็จทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

คำนำผู้แปล

الحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ العَالَمِيْنَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلى سَيِّدِ المُرْسَلِيْنَ مُحَمَّد وَعَلى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِيْنَ.

اَمَّا بَعْد،

ชัยฏอนคือศัตรูตัวสำคัญของผู้ศรัทธา ดังที่อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ لَكُمۡ عَدُوّٞ فَٱتَّخِذُوهُ عَدُوًّاۚ ﴾

“แท้จริง ชัยฏอนคือศัตรูสำหรับพวกเจ้า ดังนั้น พวกเจ้าจงยึดมันเป็นศัตรู”

[ฟาฏิร, 35 : 6]

การจะเอาชนะศัตรูได้นั้น นอกจากต้องเตรียมความพร้อมของกำลังพลแล้ว ยังต้องรู้กลยุทธและวิธีการจู่โจมของฝ่ายตรงข้ามอีกด้วย จึงจะสามารถพิชิตชัยในสมรภูมิรบ ดังคำกล่าวที่ว่า “รู้เขารู้เรา รบสิบครั้งชนะสิบครา”

การต่อสู้กับชัยฏอนก็เช่นเดียวกัน เราต้องรู้แผนการและแนวทางการล่อลวงของมัน เราถึงจะเอาชนะกับศัตรูตัวฉกาจนี้ได้

หนังสือเล่มนี้ได้เปิดโปงแผนการและแนวทางของศัตรูร้ายตัวนี้ หวังว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านเพื่อเป็นข้อมูลในการต่อสู้กับชัยฏอน และผู้แปลได้เพิ่มเนื้อหาบางส่วน เพื่อให้หนังสือเล่มนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สุดท้าย ถึงแม้ว่า เราจะรู้แผนการและแนวทางการล่อลวงของชัยฏอน แต่หากเรา “แพ้ใจตัวเอง” เราก็ตกเป็นฝ่ายแพ้อยู่ดี

ชัยฏอนมันโง่
ใช้แต่วิธีเดิม ๆ ในการล่อลวงมนุษย์
แต่มนุษย์โง่ยิ่งกว่า
เพราะยังหลงกลมันอยู่อีก

ผู้แปล

สารบัญ

8	ชัยฏอนคืออะไร
14	แผนการของชัยฏอน
18	แนวทางการล่อลวงของชัยฏอน
42	ปัจจัยที่ทำให้ชัยฏอนล่อลวงง่ายขึ้น
48	การป้องกันจากเล่ห์ของชัยฏอน
54	เมื่อคิดจะทำผิด

ชัยภูลนคืออะไร?

เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญในหลักความเชื่อ (อะกีดะฮฺ)

ชัยฏอนคืออะไร?

ชัยฏอนมีตัวตนจริง ๆ หรือเป็นแค่นามธรรม?

หรือคือความรู้สึกนึกคิดที่ไม่ดีและการกระซิบกระซาบของหัวใจ ดังที่บางคนเข้าใจ?

หรือคือเชื้อโรคตัวหนึ่งดังที่บางคนกล่าวอ้าง?

หรือชัยฏอนคือสัญลักษณ์ของอำนาจชั่วร้ายที่เราต่างวาดเพียงเพื่อจะได้มีเรื่องพูด?

แล้วอะไรคือความเชื่อของอะฮฺลุสสุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺต่อเรื่องนี้?

ความเชื่อของอะฮฺลุสสุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺคือ ชัยฏอนนั้นมาจากญิน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ﴾

“และเมื่อเราได้กล่าวแก่มลาอิกะฮฺว่า ‘จงก้มสุญูดต่ออาดัม’ พวกเขาก็ก้มสุญูดนอกจากอิบลีส <u>มันอยู่ในจำพวกญิน</u>”

[อัล-กะฮฺฟ์, 18 : 50]

เราศรัทธาต่อการมีอยู่จริงของญิน และชัยฏอนนั้นก็มาจากญิน มนุษย์ทุกคนจะมีชัยฏอนติดตามตัวอยู่ตลอดเวลา ดังคำพูดของท่านนบี ﷺ ในหะดีษบทหนึ่งที่บันทึกโดยมุสลิม จากท่านอิบนุมัสอูด رضي الله عنه ว่า

« وَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلّا وَقَدْ وُكِّلَ قَرِيْنُهُ مِنَ الجِن، وَقَرِيْنُهُ مِنَ المَلَائِكَةِ. قَالُوا: وَإِيَّاكَ يَا رَسُولَ الله؟ قَالَ: وَإِيَّايَ، وَلكِنَّ الله عَزوجل أَعَانَنِيْ عَلَيْهِ، فَلَا يَأْمُرُنِيْ إِلَا بِحَقٍّ »

“ไม่มีคนใดในหมู่พวกท่านนอกจากจะมีญินและมลาอิกะฮฺเป็นสหายติดตามตัว เศาะหาบะฮฺถามว่า: แล้วท่านล่ะท่านเราะสูลุลลอฮฺ? ท่านตอบว่า: ฉันก็เช่นเดียวกัน แต่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงคุ้มครองฉันจากมัน(ญิน) ดังนั้นมันจะไม่สั่งใช้ฉันนอกจากสิ่งที่เป็นความดี”[1]

ทุกคนจะมีญินติดตามตัว แม้กระทั่งท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ เองก็ตาม แต่ญินที่อยู่กับท่าน อัลลอฮฺได้ทรงคุ้มครองท่านจากมัน ดังนั้นมันจะไม่สั่งใช้นอกจากสิ่งที่เป็นความดีเท่านั้น

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ إِلَـٰهِ النَّاسِ ۝٣ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝٤ الَّذِى يُوَسْوِسُ فِى صُدُورِ النَّاسِ ۝٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ۝٦ ﴾

[1] บันทึกโดยมุสลิม, บท: สัญลักษณ์ต่างๆ ของพวกมุนาฟิก, บรรพ: การยุยงของชัยฏอน, เลขที่:2824.

“จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลแห่งมนุษยชาติ พระราชาแห่งมนุษยชาติ พระเจ้าแห่งมนุษยชาติ ให้พ้นจากความชั่วร้ายของผู้กระซิบกระซาบผู้หลบซ่อน ที่กระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์ ทั้งจากหมู่ญินและมนุษย์”

[อัน-นาส, 114 : 1-6]

ชัยฏอนยังมีการสืบพันธุ์เพื่อเพิ่มจำนวนประชากรอีกด้วย

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ ﴾

“แล้วพวกเจ้าจะยึดเอามันและวงศ์วานของมันเป็นผู้คุ้มครองอื่นจากข้ากระนั้นหรือ”

[อัล-กะฮฺฟ์, 18 : 50]

และหน้าที่ของชัยฏอนและบริวารของมัน คือ
พยายามล่อลวงมนุษย์ให้หลงทาง

ชายคนหนึ่งได้ถามท่านอัช-ชะอฺบีย์ว่า
ภรรยาของอิบลีสชื่ออะไร?

ท่านตอบว่า
‘ขอโทษด้วย
งานวิวาห์ครั้งนั้นฉันไม่ได้ไปร่วม’

(สิยัร อะอฺลาม อัน-นุบะลาอ์, 4/312)

แผนการของชัยกูล

ชัยฏอนใช้วิธีอย่างเป็นขั้นเป็นตอนในการล่อลวงมนุษย์ ท่านอิบนุก็อยยิม อัล-เญาซียะฮฺ ได้ระบุ 6 ลำดับขั้นของความผิดที่ชัยฏอนพยายามล่อลวงมนุษย์ให้กระทำ ดังนี้[2]

• ลำดับแรก: “กุฟรฺ” หรือ “ชิรกฺ”

ชัยฏอนพยายามที่จะให้มนุษย์ปฏิเสธศรัทธา (กุฟรฺ) หรือไม่ก็ตั้งภาคีกับอัลลอฮฺ (ชิรกฺ)

หากเป้าหมายเป็นมุสลิมอยู่แล้ว มันจะใช้แผนการขั้นต่อไป

• ลำดับที่สอง: “บิดอะฮฺ”

ชัยฏอนพยายามให้มุสลิมอุตริกิจการงานต่าง ๆ ขึ้นมาในศาสนา และเชิญชวนให้ปฏิบัติสิ่งที่เป็นอุตริกรรมนั้น ๆ

หากเป้าหมายเป็นชาวสุนนะฮฺ ชัยฏอนก็จะใช้แผนขั้นที่สาม

• ลำดับที่สาม: “บาปใหญ่”

คือลำดับความผิดที่เป็นบาปใหญ่ต่าง ๆ

หากเป้าหมายคนนั้น อัลลอฮฺได้ทรงคุ้มครองเขาจากบาปใหญ่ ชัยฏอนก็ยังไม่หมดหวัง

• ลำดับที่สี่: “บาปเล็ก”

หากอัลลอฮฺให้เป้าหมายคนนั้นปลอดภัยจากบาปเล็ก ชัยฏอนจะใช้แผนการอื่น

---

[2] ดู : บะดาอิอฺ อัล-ฟะวาอิด, เล่ม 2, หน้า 483-484

• ลำดับที่ห้า: “หมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่เป็นมุบาหฺ”[3]

คือการที่ชัยฏอนล่อลวงเป้าหมายให้หมกมุ่นและหมดเวลาอยู่กับการงานที่เป็นมุบาหฺต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ เขาจึงละเลยต่อการงานที่เป็นประโยชน์และศาสนาสั่งใช้ให้ปฏิบัติ

• ลำดับที่หก: “หมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่ประเสริฐน้อยกว่า”

คือการที่ชัยฏอนให้เป้าหมายหมกมุ่นปฏิบัติแต่การงานที่ประเสริฐน้อยกว่า และละทิ้งการงานที่ดีกว่า การงานที่เขาได้ปฏิบัติคือการงานที่ดี แต่การงานที่เขาละทิ้งมีความประเสริฐและดีกว่า เช่น หมกมุ่นอยู่กับการงานเป็นสุนัตจนละเลยการงานที่เป็นฟัรฎู!?

จะเห็นได้ว่าชัยฏอนมีความพยายามในการเชิญชวนและล่อลวงมนุษย์โดยใช้แผนปฏิบัติอย่างเป็นลำดับขั้น ค่อยเป็นค่อยไป ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า:

﴿ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّـهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾ ﴾

“จงบริโภคจากสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าเถิด และจงอย่าตามก้าวเดินของชัยฏอน แท้จริง มันคือศัตรูอันชัดแจ้งของพวกเจ้า”

[อัล-อันอาม, 6 : 142]

---

[3] หมายถึงสิ่งที่ศาสนาไม่ได้สั่งใช้ให้ปฏิบัติและไม่ได้สั่งห้าม หรือการงานที่ไม่มีผลบุญใด ๆ หากได้ปฏิบัติและไม่มีโทษใด ๆ หากละทิ้ง

ชัยฎอนมีเล่ห์กลต่าง ๆ มากมายโดยจะคอยล่อลวงอย่างเป็นขั้นเป็นตอนจนเหยื่อตกหลุมพรางที่มันได้วางไว้ในที่สุด มันมีวิธีเข้าหาเหยื่อตามวิธีที่เหมาะกับคนนั้น ๆ

- เข้าหาผู้มีความสมถะผ่านประตูความมักน้อย
- เข้าหานักวิชาการผ่านประตูความรู้
- และเข้าหาคนไม่มีความรู้ผ่านประตูความเขลา

แนวทาง
การส่งสาร
ของชัยกูล

แนวทางของชัยฏอนมีมากมายและหลากหลาย ซึ่งยากนักที่จะนำมากล่าวได้ทั้งหมด เราจึงขอกล่าวไว้ ณ ที่นี้เพียงบางส่วนเท่านั้น

1. สร้างความแตกแยกและมีอคติต่อพี่น้องมุสลิมด้วยกัน

ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ ได้กล่าวไว้ในหะดีษบทหนึ่งที่บันทึกโดยมุสลิมว่า

« إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ أَيِسَ أَنْ يَعْبُدَهُ الْـمُصَلُّونَ فِى جَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَلَكِنْ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ »

“แท้จริงชัยฏอนได้หมดหวังที่จะทำให้ผู้ดำรงการละหมาดในคาบสมุทรอาหรับสักการะบูชามัน แต่มันพยายามยุแหย่ (ให้เป็นศัตรูและก่อฟิตนะฮฺ) ระหว่างพวกเขา”[4]

นั่นคือ พยายามให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้ง แค้นเคือง สร้างฟิตนะฮฺ และมุ่งโจมตีกัน

[4] บันทึกโดยมุสลิม, หมวด: ลักษณะต่างๆ ของพวกมุนาฟิก, บท: การยุแหย่ของชัยฏอน, เลขที่: 7281. และอัต-ติรฺมีซียฺ นอกจากสำนวน “ในคาบสมุทรอาหรับ” หมวด: การทำดีและการเชื่อมสัมพันธ์, บท: การโกรธเคืองต่อกัน, เลขที่: 1938

การคิดร้ายหรืออคตินั้น ส่วนมากมาจากชัยฏอน ดังที่มีรายงานจากอุมมุลมุอ์มินีน เศาะฟียะฮฺ บินตฺ หุยัยฺ ﵂ นางได้เล่าว่า:

« كَانَ النَّبِىُّ ﷺ مُعْتَكِفًا فَأَتَيْتُهُ أَزُورُهُ لَيْلاً فَحَدَّثْتُهُ ثُمَّ قُمْتُ لأَنْقَلِبَ فَقَامَ مَعِىَ لِيَقْلِبَنِى. وَكَانَ مَسْكَنُهَا فِى دَارِ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ فَمَرَّ رَجُلاَنِ مِنَ الأَنْصَارِ فَلَمَّا رَأَيَا النَّبِىَّ ﷺ أَسْرَعَا فَقَالَ النَّبِىُّ ﷺ « عَلَى رِسْلِكُمَا إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حُيَىٍّ ». فَقَالاَ سُبْحَانَ اللهِ يَا رَسُولَ اللهِ. قَالَ « إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِى مِنَ الإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِ وَإِنِّى خَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِى قُلُوبِكُمَا شَرًّا » أَوْ قَالَ « شَيْئًا »

“ท่านนบี ﷺ ได้อิอฺติกาฟ (ในมัสญิด) และฉันก็ได้ไปเยี่ยมเยียนท่านในเวลากลางคืน ฉันได้พูดคุยอยู่กับท่านครู่หนึ่ง หลังจากนั้นฉันก็ลุกขึ้นเพื่อขอตัวกลับบ้าน ท่านก็ลุกขึ้นเพื่อจะส่งฉัน -บ้านของนางอยู่ที่ดารฺอุสามะฮฺ บิน ซัยดฺ- ในขณะเดียวกันนั้นก็มีชายสองคนจากชาวอันศอรฺเดินผ่าน เมื่อทั้งสองเห็นท่านนบี ﷺ ก็เร่งฝีเท้าเดิน ท่านนบี ﷺ เลยทักพวกเขาไปว่า “ท่านทั้งสองไม่ต้องรีบหรอก แท้จริงนางคือเศาะฟียะฮฺ บินตฺ หุยัยฺ” ชายทั้งสองกล่าวว่า “ซุบฮานัลลอฮฺ, โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮฺ (พวกเราไม่ได้คิดว่าจะเป็นผู้หญิงอื่นนอกจากภรรยาของท่านอยู่แล้ว)” แล้วท่านนบี ﷺ ก็กล่าวว่า “แท้จริงชัยฏอนไหลเวียนอยู่ในตัวมนุษย์ผ่านเส้นเลือด และฉันเกรงว่ามันอาจใส่ความชั่วร้าย(บางอย่าง)ในหัวใจของท่านทั้งสอง”[5]

[5] บันทึกโดยอัล-บุคอรียฺ, หมวด : อัล-อิอฺติกาฟ, บท: ผู้ที่อิอฺติกาฟสามารถออกจากมัสญิดเนื่องด้วยเหตุจำเป็นได้หรือไม่. เลขที่ : 2035 และมุสลิม, หมวด : อัส-สลาม, บท : ส่งเสริมให้ผู้ที่อยู่กับภรรยาหรือมะหฺร็อมสองต่อสองแล้วคนอื่นเห็นให้กล่าวแก่เขาว่าผู้หญิงคนนี้คือใครเพื่อไม่ให้เขาเข้าใจผิด, เลขที่ : 2175

การที่ชายคนหนึ่งเดินอยู่กับหญิงสาวในยามวิกาล ย่อมเป็นจุดให้เกิดความสงสัยและคิดอคติได้ ดังนั้นท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ จึงต้องการตัดความคิดสงสัยที่ไม่ดีนั้นออกไป โดยการบอกกับชายทั้งสองนั้นว่า

« عَلَى رِسْلِكُمَا، إِنَّهَا صَفِيَّة »

“ท่านทั้งสองเดี๋ยวก่อน แท้จริงนางคือเศาะฟียะฮฺ”

จากเหตุการณ์นี้ เราสามารถนำมาเป็นบทเรียนได้ว่า **เมื่อเราตกอยู่ในภาวการณ์ที่คนอื่นอาจเข้าใจผิดและคิดไม่ดีได้ เราควรชี้แจงและอธิบายให้คนที่เห็นหรือฟังได้เข้าใจและรับรู้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการเข้าใจผิดและคิดไม่ดี**

‘การคิดไม่ดีคือแนวทางหนึ่งของชัยฏอน ดังนั้นทุกครั้งที่เราฟังคำพูดหนึ่ง มันจะพยายามให้เราตีความในแง่ลบเสมอ’

และเช่นเดียวกัน ชัยฏอนจะสร้างความแตกแยกในหมู่มนุษย์ ดังหะดีษที่รายงานโดยสุลัยมาน บิน ศ็อรดฺ رضي الله عنه ท่านได้เล่าว่า:

« كُنْتُ جَالِسًا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَجُلاَنِ يَسْتَبَّانِ، فَأَحَدُهُمَا احْمَرَّ وَجْهُهُ، وَانْتَفَخَتْ أَوْدَاجُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ، لَوْ قَالَ: أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ »

"ฉันได้นั่งร่วมอยู่กับท่านนบี ﷺ แล้วมีชายสองคนกำลังด่าทอกันอยู่ หนึ่งในสองคนนั้นมีใบหน้าแดงก่ำ เส้นเลือดที่คอปรากฏเด่นชัดออกมา แล้วท่านนบี ﷺ ก็กล่าวว่า: แท้จริงฉันรู้ประโยคหนึ่ง หากใครได้กล่าวแล้ว สิ่งที่เขาประสบ (จากความโกรธเคือง) จะหายไป นั่นคือหากเขากล่าวว่า "อะอูซุบิลลาฮฺ มินัชชัยฏอน"[6] สิ่งที่เขาประสบก็จะหายไป"[7]

2. อุตริกรรม

ส่วนหนึ่งจากแนวทางของชัยฏอนคือ มันจะล่อลวงด้วยสิ่งที่เป็นอุตริกรรมหรือ 'บิดอะฮฺ' โดยกล่าวว่า

"มนุษย์สมัยนี้ไม่สนใจศาสนาเลย เป็นการยากนักที่จะนำพวกเขากลับสู่แนวทางของอิสลาม ดังนั้นเราควรทำอิบาดะฮฺบางอย่างตามแนวทางของท่านนบี ﷺ แล้วเราก็อุตริอิบาดะฮฺบางอย่างเพิ่มเข้าไป เผื่อว่าพวกเขาจะกลับมาสู่แนวทางของศาสนา"

บางครั้งพวกเขาอุตริอิบาดะฮฺที่มีเค้ามาจากแบบอย่างของท่านนบี ﷺ โดยชัยฏอนจะกระซิบกระซาบว่า *"การอุตริในเรื่องความดีย่อมถือเป็นความดี ดังนั้นท่านอุตริได้เลย"*

สิ่งที่อุตริขึ้นมาใหม่นั้นอาจจะแทรกอยู่ในอิบาดะฮฺที่มีอยู่เดิม หรืออาจอุตริเพิ่มอิบาดะฮฺขึ้นมาใหม่เลย

บางคนทึกทักเอาเองว่า *"ผู้คนห่างไกลจากศาสนา เราต้องกุหะดีษเพื่อให้ผู้คนเกรงกลัวอัลลอฮฺ"* แล้วพวกเขาก็อุปโลกน์หะดีษขึ้นมา พวกเขากล่าวเท็จ

---

[6] แปลว่า ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้พ้นจากชัยฏอน

[7] บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์, (10/431), หมวด: มารยาท, บท: ระวังจากความโกรธ

ต่อท่านนบี ﷺ แต่กลับแก้ตัวเสียว่า *“พวกเราโกหกจริง แต่พวกเราไม่ได้โกหกใส่ร้ายท่าน พวกเราโกหกเพื่อท่าน!!”*[8]

เป็นที่ทราบกันดีว่า อิบาดะฮฺเป็นเรื่องเตากีฟีย์[9] กล่าวคือ เรายึดปฏิบัติตามตัวบทหลักฐานที่ปรากฏตามแบบอย่างของท่านนบี ﷺ ดังที่อัลลอฮฺได้บัญชาให้แก่ท่านเท่านั้น และไม่ใช่เอกสิทธิ์ของใครคนหนึ่งที่จะอุตริเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงตามอำเภอใจ หากเป็นเช่นนั้น มันก็คือบิดอะฮฺที่มาจากชัยฏอนนั่นเอง

3. ให้ความสำคัญกับเรื่องเดียวและละเลยเรื่องอื่นๆ

(1) ระดับปัจเจกบุคคล

บางคนทำความผิดและบาปต่าง ๆ อย่างมากมาย แต่เขาละหมาด เขาเลยกล่าวอ้างเข้าข้างตัวเองเสียว่า *‘การละหมาดคือเสาหลักของศาสนา คือการงานแรกที่จะถูกนำมาสอบสวนในวันกิยามะฮฺ ดังนั้นหากฉันจะทำความผิดบางอย่างโดยที่ฉันยังรักษาการละหมาดไว้ได้ก็คงไม่เป็นไรหรอก’*!!

เขาทำให้การละหมาดเป็นเรื่องสำคัญที่สุด เพื่อนำมาเป็นข้ออ้างในการละเลยต่ออิบาดะฮฺอื่น ๆ !!

ใช่! การละหมาดคือเสาหลักของศาสนา แต่มันไม่ใช่ศาสนาทั้งหมด การคิดเช่นนั้นเป็นช่องทางให้ชัยฏอนนำมาล่อลวงเพื่อเป็นข้ออ้างในการละเลยความดีอื่น ๆ อีกมากมาย

---

[8] ดังความเชื่อของบางกลุ่มที่อนุญาตให้กุหะดีษ หากเนื้อหาของหะดีษเป็นการส่งเสริมให้คนทำความดีและละเว้นจากความชั่ว

[9] ขึ้นอยู่กับตัวบทหลักฐาน

บางคนกล่าวว่า ‘ศาสนาคือการปฏิสัมพันธ์’ สิ่งสำคัญที่สุดคือ การที่ท่านทำดีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ไม่โกหก ไม่คดโกง ถึงแม้ว่าท่านจะไม่ละหมาดก็ไม่เป็นไร เพราะท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

« الدِّيْنُ الْمُعَامَلَةُ »

“ศาสนานั้นคือการปฏิสัมพันธ์”

และบางคนก็กล่าวว่า: สิ่งสำคัญที่สุดคือ “เจตนาที่ดี” เป็นที่เพียงพอแล้ว หากฉันหลับตานอนในขณะที่หัวใจของฉันปราศจากการอิจฉาริษยาและโกรธเคืองเพื่อนมนุษย์ แต่ในขณะเดียวกัน เขาละเลยความดีอื่น ๆ อีกมากมาย และจดจ่ออยู่เพียงเจตนาที่ดีเท่านั้น!

อีกบางคนให้ความสำคัญกับศาสตร์การอ่านอัลกุรอาน ให้ความสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด และละเลยความดีอื่น ๆ ทั้งที่มันไม่ใช่เรื่องเดียวในศาสนา

ความผิดตรงนี้ ไม่ใช่อยู่ที่การให้ความสำคัญ แต่คือการละเลยและละทิ้งเรื่องอื่นๆ ที่มีความสำคัญในศาสนาอิสลามเช่นเดียวกัน

(2) ระดับกลุ่ม (ญะมาอะฮฺ)

เรื่องนี้มีให้เห็นในระดับกลุ่มและองค์กรเช่นเดียวกัน บางกลุ่มมีแนวคิดว่า “สิ่งสำคัญที่สุดคือการรู้สถานการณ์ของมุสลิมในโลกปัจจุบัน รู้การเคลื่อนไหวของศัตรูอิสลาม สิ่งสำคัญที่สุดคือการเมือง เพราะเราอยู่ในสังคมยุคใหม่ ไม่ใช่ยุคหิน”

เราสังเกตเห็นว่าผู้มีแนวคิดนี้จะเชี่ยวชาญในเรื่องคอมมิวนิสต์ เซคิวล่าร์ ฟรีเมสัน บาไฮ ก็อดยานียฺ ฯลฯ แต่ถ้าถามเขาเกี่ยวกับอิสลาม เขากลับไม่มีความรู้อะไรเลย!!

ในทางตรงกันข้าม บางกลุ่มให้ความสำคัญกับเรื่องอิบาดะฮฺ และอ้างว่าสิ่งสำคัญที่สุดคือความสัมพันธ์ของท่านกับอัลลอฮฺ สิ่งสำคัญที่สุดคือการละหมาดการที่ท่านเป็นคนสมถะ มีความยำเกรง แต่เขากลับละเลยเรื่องอื่นๆ และให้ความสำคัญเฉพาะเรื่องจิตวิญญาณ

บางกลุ่มร่วมสมัยมีแนวคิดว่า สิ่งสำคัญที่สุดคือ "การเป็นหนึ่งเดียว" ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّـهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ﴾

“และพวกเจ้าจงยึดสายเชือกของอัลลอฮฺโดยพร้อมกันทั้งหมด และจงอย่าแตกแยกกัน”

[อาละอิมรอน, 3 : 103]

พวกเขาให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากกว่าเรื่องหลักความเชื่อ (อะกีดะฮฺ) ! สนทนาสนิทชิดเชื้อกับผู้คนหลากหลายถึงแม้จะมีหลักความเชื่อที่แตกต่างกับเรา โดยอ้างว่าสิ่งสำคัญที่สุดคือการที่พวกเรารวมตัวกันในสมัยที่ศัตรูอิสลามรวมตัวโจมตีพวกเรา

แต่ที่ถูกต้องคือ เรารวมตัวกันบนหลักการศาสนา ไม่ใช่รวมตัวกันในเรื่องไร้สาระและบนหลักความเชื่อต่าง ๆ ที่ขัดแย้งกัน

ดังนั้นจำเป็นต้องให้ความเท่าเทียมกันทั้งในเรื่องนี้และเรื่องอื่น ๆ เพราะแนวทางของชัยฏอนส่วนใหญ่คือ **การให้ความสำคัญกับเรื่องหนึ่ง แต่หย่อนยานในเรื่องอื่น ๆ ที่มีความสำคัญเช่นเดียวกัน**

4. ผัดวันประกันพรุ่ง

อีกหนึ่งแนวทางของชัยฏอนในการล่อลวงมนุษย์คือ การผัดวันประกันพรุ่งและการหวังไกล หรือที่บางคนขนานนามว่า ‘อุปสรรคตัวโต’

บางคนจะวางเรื่องหนึ่งไว้ข้างหน้าเป็นตัวอุปสรรค

“เมื่อฉันเรียนจบ อินชาอัลลอฮฺ ฉันจะกลับตัว”

การเรียนเป็นอุปสรรค!!?

เมื่อเรียนจบ เขาก็กล่าวอีกว่า *“เมื่อฉันได้งาน ฉันจะกลับตัว”* แต่เมื่อได้งาน เขาก็ยังไม่กลับตัว และก็เป็นเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ เมื่อฉันทำหัจญ์, เมื่อฉันแต่งงาน, เมื่อ.., เมื่อ...

เขาจะวางอุปสรรคไว้ข้างหน้าตลอด ผัดวันประกันพรุ่งไปเรื่อย ใช้ชีวิตอยู่กับความหวังลม ๆ แล้ง ๆ ใช้ชีวิตอยู่เช่นนี้และจบชีวิตโดยไม่ได้เริ่มต้นใหม่เสียที

เป้าหมายของชัยฏอนคือ **เหนี่ยวรั้งท่านไม่ให้ทำความดีหรือผัดวันประกันพรุ่ง** และนี่คือแนวทางของชัยฏอนที่น่ากลัวยิ่งสำหรับคนดี

ชัยฏอนอาจกระซิบกระซาบท่านว่า

‘ตอนนี้ท่านยังไม่พร้อมที่จะสอนผู้คนหรือดะอฺวะฮฺพวกเขาหรอก รอก่อนรอจนกว่าท่านจะเรียน...’

ทั้งที่เราถูกสั่งใช้ให้เผยแพร่ถึงแม้จะมีความรู้เพียงอายะฮฺเดียวก็ตาม[10]

ท่านอิบนุลเญาซียฺได้กล่าวในหนังสือ “ตัลบีส อัล-อิบลีส” ว่า:

“กี่มากน้อยแล้วที่ผู้ปณิธานตนอย่างแน่วแน่เพื่อทำงานหรือปฏิบัติกิจหนึ่งอย่างจริงจัง แต่แล้วเขาก็ประวิงเวลาตามคำล่อลวงของชัยฏอน โดยให้เขาคิดว่า ‘เดี๋ยวค่อยทำ’

[10] สอนหรือดะอฺวะฮฺในกรอบความรู้ที่มี

กี่มากน้อยแล้วที่ผู้เพียรพยายามจะทำความดี แต่สุดท้ายชัยฏอนก็เหนี่ยวรั้งเขาไว้

บางครั้งนักฟิกฮ์[11] มีความตั้งใจจะทวนการสอนอีกครั้ง แต่แล้วชัยฏอนก็กระซิบกระซาบว่า 'พักก่อนสักระยะ'

ชัยฏอนมักเป่าเสน่ห์ให้ท่านหลงรักความเกียจคร้านและผัดวันประกันพรุ่ง บางครั้งมันมาหาผู้ที่ตั้งใจจะละหมาดในยามค่ำคืน และกระซิบกระซาบว่า 'กลางคืนอีกยาวนาน ท่านจงนอนต่อเถิด' สุดท้ายเวลาเช้ามาเยือน แล้วเขาก็ไม่ได้ละหมาด

5. ความสมบูรณ์จอมปลอม

บางครั้งชัยฏอนจะล่อลวงด้วยการทำให้รู้สึกว่า ท่านมีความสมบูรณ์แบบที่สุด โดยมันจะกระซิบกระซาบว่า *'ท่านดีกว่าคนอื่น ท่านละหมาด แต่อีกหลายคนยังไม่ละหมาด ท่านถือศีลอด แต่อีกหลายคนไม่ได้ถือศีลอด'* ชัยฏอนจะลวงท่านให้พิจารณาดูแต่คนที่ด้อยกว่าในการทำความดี ทั้งนี้มิใช่เพื่อสิ่งใด แต่เพื่อให้ท่านไม่รู้สึกกระตือรือร้นในการทำความดี โดยชัยฏอนจะกระซิบกระซาบว่า *'ความดีที่ท่านได้ทำจะช่วยท่านเอง'* และสุดท้ายมันจะหว่านล้อมให้ท่านจมปลักอยู่กับการงานที่เป็นมุบาหฺในที่สุด

'พักก่อน'

'ท่านยุ่ง'

'ท่านดีกว่าคนอื่น ๆ อยู่แล้ว'

ทั้งนี้เพื่อให้ท่านหย่อนยานและไม่ขะมักเขม้นในการทำความดี

---

[11] ปราชญ์ที่มีความรู้ด้านนิติศาสตร์อิสลาม

ที่จริงแล้ว ในเรื่องการทำความดี ให้ท่านพิจารณาดูคนที่ถือศีลอดทุกวันจันทร์และวันพฤหัสบดีในขณะที่ท่านไม่ได้ถือ ให้ดูคนที่ละหมาดสุนัตเป็นประจำแต่ท่านไม่เคยปฏิบัติ นี่แหละคือแนวทางที่ถูกต้อง

6. ประเมินความสามารถตัวเองอย่างผิด ๆ

ในการประเมินความสามารถตัวเอง ชัยฏอนมีสองวิธีการเพื่อล่อลวงมนุษย์

(1) มองตัวเองอย่างลำพองและหลงตัวเอง

คือชัยฏอนจะลวงให้มองตัวเองอย่างลำพอง จนในที่สุดเขาก็หลงตัวเองและหยิ่งผยอง โดยชัยฏอนจะกระซิบเขาว่า *'ท่านได้ทำนั่น ทำนี่ ดูท่านสิ ท่านได้ทำอะไรมากมาย ผู้คนเปลี่ยนแปลงก็เพราะท่าน'* แล้วเขาก็หยิ่งผยอง หลงตัวเอง ดูถูกคนอื่น ปฏิเสธสัจธรรม เมื่อทำผิดก็ไม่สำนึก และไม่ยอมร่วมนั่งศึกษาหาความรู้จากบุคคลอื่น

ในวงหัลเกาะฮฺอัลกุรอาน ฉันสังเกตเห็นบางคนเมื่อมีคนทักว่าอ่านผิด แทนที่เขาจะมุมานะและตั้งใจหมั่นศึกษาต่อไปเพื่อที่คนอื่นจะได้แก้ไขให้เขาอ่านถูกต้อง เขากลับทิ้งวงหัลเกาะฮฺ เพราะกลัวที่จะต้องถูกติท่ามกลางผู้คน สุดท้ายเขาก็ไม่ได้เรียนอัลกุรอานตลอดชีวิต หากเขาฉุกคิดสักนิดก็จะรู้ว่า คนที่อ่านคล่องก่อนหน้านี้พวกเขาก็อ่านตะกุกตะกักเหมือนเขา แต่พวกเขาพยายามศึกษาจนอ่านได้คล่อง

ดังนั้น ต้องพยายามกำจัดข้อบกพร่องของตัวเอง ไม่ใช่ปกปิด

---

(2) มองตัวเองอย่างดูถูกดูแคลน

ชัยฏอนจะกระซิบกระซาบว่า

‘ท่านต้องถ่อมตัว ใครก็ตามที่ถ่อมตัวเพื่ออัลลอฮฺ พระองค์ทรงจะยกระดับเขา’

‘งานนี้ไม่เหมาะกับท่านหรอก! มันเหมาะกับผู้เชี่ยวชาญและมีชื่อเสียงเท่านั้น’

จุดมุ่งหมายของชัยฏอนคือ ต้องการให้ท่านออกห่างจากงานดะอฺวะฮฺ โดยอ้าง “การถ่อมตัว” กล่าวถือให้ท่านดูถูกความสามารถของตัวเอง กระทั่งไม่คิดนำความสามารถที่มีอยู่มาก่อใช้ให้เกิดประโยชน์ พวกเราทุกคนจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับความสามารถที่มีในการรับใช้ศาสนาของอัลลอฮฺ ดังนั้นเราจำเป็นต้องนำความสามารถที่มีมาใช้ให้เป็นประโยชน์ มิเช่นนั้น เราจะต้องถูกสอบสวนในความบกพร่องนี้

การละทิ้งงานดะอฺวะฮฺโดยอ้างว่าไม่มีความสามารถ ไม่ใช่การถ่อมตัวแต่ประการใด แต่คือการหนีหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยชัยฏอนจะกระซิบกระซาบว่า *‘ปล่อยโอกาสให้คนที่ดีกว่าท่านดีกว่า การดะอฺวะฮฺคืองานที่ประเสริฐ คืองานของชายชาตรีที่สุดยอดเท่านั้น’*

บางครั้งชัยฏอนอาจช่วยให้เขาคิดทำงานดะอฺวะฮฺ แต่เมื่อมีข้อผิดพลาดในการทำงาน ชัยฏอนจะกระซิบกระซาบให้เขาพาลคิดว่า งานทั้งหมดที่เขาทำนั้นผิด การเหมารวมความผิดก็คือ แนวทางของชัยฏอนเช่นกัน

และบางครั้งชัยฏอนจะล่อลวงมนุษย์ให้ดูแคลนตัวเอง ซึ่งส่งผลให้เขาไม่ยอมใช้สติปัญญาในการไตร่ตรองปัญหา ชัยฏอนจะลวงให้เขาคิดว่า

‘ความรู้ของฉันยังห่างไกลจากความรู้ของชัยคฺคนนั้นอีกมาก’

‘ฉันจะเทียบกับผู้รู้คนนั้นได้อย่างไร’

ไม่ใช้สติปัญญาไตร่ตรอง
ไม่คิดนอกจากตามความคิดของอาจารย์
ไม่ปฏิบัตินอกจากตามคำแนะนำของอาจารย์
อาจารย์ของฉันเท่านั้นที่ถูก นอกเหนือจากนั้นผิด
และนี่ คือจุดเริ่มต้นของ **‘การบูชามนุษย์’**

แนวทางของเราคือ กลับไปหาตัวบทหลักฐานของศาสนา คนที่อยู่ต่อหน้าท่านเป็นไปได้ที่เขาอาจจะผิด ดังนั้นให้นำคำพูดไม่ว่าของใครก็ตามมาเทียบเคียงกับคำตรัสของอัลลอฮฺและคำพูดของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ หากพ้องตรงกันก็ให้รับ แต่ถ้าหากคัดค้านกันก็ให้ละทิ้ง

7. สร้างความสงสัย

การสร้างความสงสัยคือหนึ่งในแนวทางของชัยฏอนที่อันตรายยิ่งนัก แต่ว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไร?

มันเกิดขึ้นได้ เช่น ชัยฏอนเข้ามากระซิบกระซาบโดยให้เกิดความสงสัยในความถูกต้องของแนวทางการตัรบียะฮฺตามครรลองของผู้ยืนหยัดในศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเขาได้คลุกคลีกับผู้คนที่ไม่ดี ไม่อยู่ในหลักการศาสนา ชัยฏอนจะกระซิบกระซาบให้เกิดความสงสัยว่า *‘ถ้าผู้คนเหล่านั้นต้องเข้านรก แล้วท่านคนเดียวกระนั้นหรือที่จะได้เข้าสวรรค์?!’*

ที่ถูกต้องคือ ‘ท่านอย่าได้เอาจำนวนคนเป็นมาตรฐาน’ สัจธรรมคือสิ่งที่สอดคล้องกับคำตรัสของอัลลอฮฺและคำพูดของเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ

ดังนั้นมาตรวัดของ**อัล-ญะมาอะฮฺ**ไม่ใช่คนส่วนมาก แต่**อัล-ญะมาอะฮฺ** คือ สิ่งที่สอดคล้องกับสัจธรรม ถึงแม้จะมีเพียงท่านคนเดียวก็ตาม

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ ﴾

“และส่วนใหญ่ของมนุษย์จะไม่ศรัทธาต่อเจ้า ถึงแม้เจ้าปรารถนาอย่างยิ่งก็ตาม”

[ยูสุฟ : 12 : 103]

นุอัยมฺ บิน หัมมาด[12] ผู้เป็นสลัฟท่านหนึ่งได้กล่าวว่า

‘อัล-ญะมาอะฮฺ คือ สิ่งที่สอดคล้องกับการภักดีต่ออัลลอฮฺ เมื่ออัล-ญะมาอะฮฺเสื่อม ท่านก็จงยืนหยัดอยู่บนแนวทางของอัล-ญะมาอะฮฺก่อนที่มันจะเสื่อม ถึงแม้จะมีเพียงท่านคนเดียว ท่านก็ถือเป็นอัล-ญะมาอะฮฺ’

และส่วนหนึ่งจากแนวทางของชัยฏอนคือ **การสร้างความสงสัยในเรื่องเจตนา** โดยมันจะกระซิบกระซาบว่า *ท่านต้องการอวด, ท่านหน้าไหว้หลังหลอก, ท่านทำความดีนี้เพื่อมนุษย์* ทั้งนี้ก็เพื่อให้ท่านละทิ้งการทำความดีนั้นเสีย

---

[12] นักหะดีษผู้เลื่องชื่อ เดินทางไปยังเมืองต่าง ๆ มากมายเพื่อรับฟังหะดีษของท่านนบี ﷺ นอกจากนั้นท่านยังเป็นที่รู้จักในฐานะผู้ตอบโต้แนวทางที่บิดเบือน อย่างกลุ่มญะฮฺมียะฮฺอีกด้วย ในสมัยการปกครองของเคาะลีฟะฮฺอัล-มุอฺตะศิม ท่านถูกทดสอบด้วยประเด็น ‘อัลกุรอานเป็นสิ่งถูกสร้างหรือไม่’ และสุดท้าย ท่านก็ถูกจำคุกและเสียชีวิตในนั้นเมื่อปีฮ.ศ. 228

ตัวอย่างเช่น คนคนหนึ่งต้องการบริจาค แล้วมีผู้คนเห็น เขาก็เลยทึกทักเอาเองว่า *‘เมื่อเขาเห็นฉัน เขาต้องคิดว่าฉันต้องการอวดแน่ ๆ เลย ฉะนั้นทางที่ดีที่สุดคือ ฉันไม่ควรบริจาค!!’*

สุดท้ายเขาก็ไม่ได้ทำความดี เพียงเพราะกลัวความคิดของคนอื่น ทั้งที่เขาก็ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าคนอื่นคิดอย่างไร

ในการทำความดี เราควรหันมาตรวจสอบเจตนาของเราเพื่อให้มีความบริสุทธิ์เพื่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวมากกว่าที่จะไปตรวจสอบความคิดของคนอื่นว่าเขาจะคิดอย่างไรกับการทำความดีของเรา

อิบรอฮีม บิน อัดฮัม[13] ผู้เป็นตาบิอีย์คนหนึ่งได้กล่าวว่า

“ฉันได้พบเศาะหาบะฮฺของท่านนบี ﷺ จำนวน 30 ท่าน ทั้งหมดล้วนแต่กลัวว่าจะไม่มีความบริสุทธิ์ใจในการทำอิบาดะฮฺ”

การตรวจสอบตัวเองเป็นสิ่งจำเป็น การตรวจสอบดังกล่าวคือการตรวจสอบที่จะนำพาสู่การทำดีให้มากยิ่งขึ้น ไม่ใช่การตรวจสอบที่มีผลให้ล้มเลิกการทำความดี

อัล-หาริษ บิน ก็อยสฺ[14] กล่าวว่า

“เมื่อชัยฏอนได้กระซิบกระซาบในขณะที่ท่านกำลังละหมาดว่า *ท่านกำลังอวดอยู่* ดังนั้นท่านจงละหมาดให้นานยิ่งขึ้นอีก”

---

[13] ตาบิอีย์ผู้เลื่องชื่อ เป็นผู้มีความรู้และความสมถะ ใช้ชีวิตอยู่ที่เมืองชาม เสียชีวิตปีฮ.ศ. 162

[14] ตาบิอีย์ท่านหนึ่ง เป็นสหายของท่านอะลียฺ บิน อบีฏอลิบ และท่านอิบนุมัสอูด ﷺ เสียชีวิตในสมัยเคาะลีฟะฮฺมุอาวียะฮฺ

8. สร้างความหวาดกลัว

ชัยฏอนมี 2 แนวทางในการสร้างความหวาดกลัวให้กับมนุษย์

(1) สร้างความหวาดกลัวต่อพลพรรคของมัน

ชัยฏอนจะลวงให้มนุษย์รู้สึกหวาดกลัวต่อบริวารและผู้จงรักภักดีต่อมัน นั่นคือพวกคนชั่วทั้งหลาย มันจะกระซิบกระซาบว่า *'ระวังพวกเขาให้ดี พวกเขามีอำนาจมหาศาล'*

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾ ﴾

"แท้จริงนั้น ชัยฏอนจะขู่กลัวพวกเจ้าต่อผู้ผฏิบัติตามมัน ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา และจงกลัวข้าเถิด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา"

[อาละอิมรอน, 3 : 175]

(2) สร้างความกลัวต่อความยากจน

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ ﴾

"ชัยฏอนนั้น มันจะขู่พวกเจ้าให้กลัวความยากจน และจะใช้พวกเจ้าให้กระทำความชั่ว"

[อัล-บะเกาะเราะฮฺ, 2 : 268]

มันจะกระซิบว่า *‘หากท่านทิ้งงานนี้ แล้วเมื่อไหร่จะได้งานใหม่ล่ะ ท่านต้องลำบากแน่ ๆ’* แล้วเขาก็เกิดกลัวจริง ๆ สุดท้ายก็ยอมทำงานที่หะรอม

และเช่นเดียวกันกับกรณีข้างต้น คือกรณีผู้ที่อนุญาตให้ขายเหล้า ทั้งที่เขาเป็นมุสลิม ในขณะที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ وَمَن يَتَّقِ اللَّـهَ يَجْعَل لَّهُ مَخْرَجًا ۝٢ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ﴾

“และผู้ใดยำเกรงอัลลอฮฺ พระองค์ก็จะทรงหาทางออกให้แก่เขา และจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่เขาจากที่ที่เขามิได้คาดคิด”

[อัฏ-เฏาะลาก, 65 : 2-3]

ผู้ที่กินเงินดอกเบี้ยก็กลัวความยากจน เขากล่าวว่า *‘ฉันจะอยู่อย่างไร ทุกคนรวยกันหมด แต่ฉันยังยากจน!!’*

บางครั้งชัยฏอนจะล่อลวงนักดะอฺวะฮฺ เพื่อให้อนุมัติสิ่งที่หะรอม โดยอ้างว่าผลประโยชน์ของการดะอฺวะฮฺคือการที่ท่านโกหก!!

ชัยฏอนใช้เล่ห์เหลี่ยมเพทุบายประดับประดาความชั่วเสมือนเป็นสิ่งถูกต้อง โดยกล่าวอ้างผลประโยชน์ของการดะอฺวะฮฺ บางครั้งเราพบว่ามุสลิมหรือนักดาอีย์บางคนสร้างความเคียดแค้นกันไปมา นินทากัน ปฏิบัติต่อกันยิ่งกว่าเป็นคนปฏิเสธศรัทธาหรือคนโฉด!!

อัล-ฟุฎอยลฺ บิน อิยาฎ (เสียชีวิตปีฮ.ศ.187) กล่าวว่า
"ละทิ้งความดีเพื่อมนุษย์ คือการโอ้อวด
และการทำความดีเพื่อมนุษย์ คือการตั้งภาคี"

9. ศัลยกรรมความชั่ว

ที่จริงแล้ว ความชั่วมีรูปร่างหน้าตาอัปลักษณ์ยิ่งนัก ไม่มีใครอยากเหลียวตามองและเข้าใกล้ หากความชั่วยังคงสภาพเดิมเช่นนี้ ก็จะไม่มีมนุษย์คนใดตกหลุมรักเป็นแน่ ชัยฏอนเลยต้องทำศัลยกรรมความชั่วให้ดูสวยงามและมีเสน่ห์เพื่อให้เตะตาต้องใจมนุษย์

ชัยฏอนได้เปิดเผยแนวทางนี้ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ ﴾

“(อิบลิสกล่าวแก่อัลลอฮฺว่า) แน่นอน ข้าพระองค์จะประดับประดา(ความชั่ว)ให้ดูสวยงามสำหรับพวกเขาในโลกนี้ และแน่นอน ข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาหลงทางทั้งหมด”

[อัล-หิจญ์ร, 15 : 39]

จากอายะฮฺข้างต้นสังเกตได้ว่า ก่อนที่ชัยฏอนจะล่อลวงมนุษย์ให้หลงทาง มันจะประดับประดาความชั่วให้ดูสวยงามเสียก่อน ทั้งนี้เพื่อให้มนุษย์หลงกลและติดกับในที่สุด

10. เปลี่ยนชื่อความชั่วให้ดูดี

เมื่อครั้งอัลลอฮฺได้ทรงห้ามนบีอาดัมไม่ให้รับประทานผลไม้จากต้นไม้ต้นหนึ่ง อิบลีสก็ได้เรียกชื่อต้นไม้ต้นนั้นว่า ‘ต้นไม้แห่งนิรันดร์กาล’ ซึ่งมีนัยว่า ผู้ใดก็ตามที่รับประทานผลไม้จากต้นไม้ต้นนี้ เขาจะมีชีวิตอยู่นิรันดร์ ไม่มีวันตาย ทั้งนี้ก็เพื่อหลอกลวงนบีอาดัม عليه السلام ให้รับประทานผลไม้จากต้นไม้ต้นนั้น

อิบลีสได้พูดกับนบีอาดัม عليه السلام ดังที่อัลลอฮฺ سبحانه وتعالى ได้ตรัสว่า

﴿ لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ ﴾

“อิบลีสกล่าวว่า อาดัมเอ๋ย เอาไหมฉันจะแนะนำต้นไม้แห่งนิรันกาล อำนาจ และไม่สูญสลายให้แก่เจ้า”

[ฏอฮา, 20 : 120]

อิบนุลก็อยยิมกล่าวว่า : ‘อิบลีสได้ถ่ายทอดแนวทางการเรียกชื่อสิ่งต้องห้ามด้วยชื่อที่มนุษย์ชอบให้แก่บริวารของมัน’[15]

ตัวอย่างเช่น

‘เรียกดอกเบี้ยว่า กำไร’

‘เรียกการแต่งตัวโป๊เปลือยว่า สิทธิเสรีภาพของสตรี’

‘เรียกการปะปนระหว่างชายหญิงว่า ความทันสมัย’

‘เรียกผู้หญิงที่อวดโชว์เรือนร่างว่า นางแบบ’

เป็นต้น

[15] อิฆอษะฮฺ อัล-ละฮฺฟาน, 1/112

11. เปลี่ยนชื่อความดีให้ดูน่ากลัว

นอกจากจะเปลี่ยนชื่อความชั่วให้ดูดีแล้ว ชัยฏอนยังเปลี่ยนชื่อความดีให้ดูน่ากลัวอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อไม่ให้มนุษย์อยากเข้าใกล้ ดังจะเห็นได้จากพฤติกรรมของพวกปฏิเสธศรัทธาที่ได้ขนานนามบรรดานบีด้วยชื่อที่น่าเกลียด ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสในคัมภีร์อัลกุรอานไว้หลายตอน ดังนี้

พวกอ๊าดกล่าวหานบีฮูด عليه السلام ว่า ‘เบาปัญญาและโกหก’
อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสถึงพวกเขาว่า

﴿ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٦٦ ﴾

“แท้จริง เราเห็นท่านอยู่ในความโฉดเขลา และแท้จริง เรามั่นใจว่าท่านเป็นคนโกหก”

[อัล-อะอฺรอฟ, 7 : 66]

พลพรรคของฟิรเอานฺได้เรียกมูซาและฮารูน عليهما السلام ว่า ‘นักไสยศาสตร์’
อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสถึงพวกเขาว่า

﴿ قَالُوا إِنْ هَـٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ٦٣ ﴾

“พวกเขากล่าวว่า สองคนนี้มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นนักไสยศาสตร์อย่างแน่นอน ”

[ฏอฮา, 20 : 63]

และพวกมุชริกีนก็ได้เรียกท่านนบีมุหัมมัด ﷺ ว่า ‘เป็นผู้ถูกทำไสยศาสตร์’

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสถึงพวกเขาว่า

﴿ وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ۝٨ ﴾

“และบรรดาผู้อธรรมกล่าวขึ้นว่า พวกท่านไม่ได้ตามผู้ใด นอกจากผู้ชายที่ถูกทำไสยศาสตร์เท่านั้น”

[อัลฟุรกอน, 25 : 8]

และในปัจจุบัน ทายาทผู้สืบทอดวิชาจากอิบลีสก็ได้เรียกผู้ที่ยึดมั่นในศาสนาว่า ‘พวกสุดโต่ง’ หรือ ‘เคร่ง’ เรียกมุสลิมะฮฺที่ปกปิดร่างกายมิดชิดว่า ‘พวกล้าหลัง’ เป็นต้น

12. มาในคราบผู้หวังดี

ชัยฏอนจะไม่มาหาผู้ศรัทธาและกล่าวว่า *‘นี่ท่านจงทำความชั่วสิ ท่านจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบในวันกิยามะฮฺเชียวน่ะ’* แต่มันจะมาหาในฐานะผู้หวังดี ด้วยเหตุนี้มันจึงสามารถหลอกนบีอาดัม عليه السلام และเหาวาอ์ได้

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสถึงอิบลีสว่า

﴿ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ۝٢١ ﴾

“และมันได้สาบานต่อทั้งสองว่า แท้จริงฉันอยู่ในหมู่ผู้ปรารถนาดีต่อท่านทั้งสอง”

[อัล-อะอฺรอฟ, 7 : 21]

ดังนั้นอัลลอฮฺจึงทรงเตือนพวกเราให้ระวังการหลอกลวงของชัยฏอนให้ดี ดังที่มันได้เคยหลอกบิดาและมารดาของเรามาแล้ว

พระองค์ตรัสว่า

﴿ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ ﴾

“โอ้ลูกหลานของอาดัม อย่าได้ให้ชัยฏอนหลอกลวงพวกเจ้าได้ดังที่มันได้ให้บิดาและมารดา(นบีอาดัมและเหาวาอ์)ของพวกเจ้าต้องออกจากสวนสวรรค์”

[อัล-อะอฺรอฟ, 7 : 27]

ดังนั้นเมื่อได้ยินเสียงกระซิบกระซาบแห่งความหวังดี แต่ให้ปฏิบัติสิ่งที่ฝ่าฝืนอัลลอฮฺ ก็อย่าได้รับฟังเสียงกระซิบกระซาบนั้นเป็นอันขาด เพราะผู้หวังดีที่แท้จริงจะไม่มีวันสั่งใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่เป็นความชั่วอย่างแน่นอน

13. ใช้ชัยฏอนในคราบมนุษย์

ชัยฏอนมีสองประเภท คือชัยฏอนที่มาจากญินและชัยฏอนในคราบมนุษย์ เมื่อชัยฏอนที่มาจากญินไม่สามารถหลอกลวงมนุษย์ มันจะสั่งใช้พลพรรคของมันให้ทำหน้าที่แทน

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ﴾

“และแท้จริงชัยฏอนจะกระซิบซาบพลพรรคของมันเพื่อพวกเขาจะได้โต้เถียงพวกเจ้า”

[อัล-อันอาม, 8 : 121]

มาลิก บิน ดีนารฺ กล่าวว่า

“ชัยฏอนในคราบมนุษย์น่ากลัวกว่าชัยฏอนที่มาจากญิน เพราะชัยฏอนที่มาจากญิน เมื่อใดก็ตามที่ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ มันจะหนีไป แต่ชัยฏอนในคราบมนุษย์ มันจะมาหาฉันและหลอกลวงให้ทำความชั่วอย่างเปิดเผย”[16]

[16] ตัฟสีรฺ อัล-กุรฏุบีย, 7/67

อัล-หาริษ บิน ก็อยสฺ กล่าวว่า
เมื่อชัยฏอนมาหาท่านในขณะละหมาด
และกระซิบกระซาบว่า
‘เจ้าละหมาดให้คนอื่นเห็น !’
ท่านจงละหมาดให้ยาวและนานยิ่งขึ้น
เพราะไม่มีทางที่จะชนะชัยฏอน
นอกจากต้องสวนทางกับคำพูดของมัน

ปัจจัยที่ช่วยให้ชัยภูลนล่อสวงง่ายขึ้น

1. ความเขลา

‘ผู้รู้หนึ่งคนสามารถสร้างความหนักหน่วงให้แก่ชัยฏอนยิ่งกว่านักปฏิบัติ (แต่ไม่มีความรู้) ถึงหนึ่งพันคน’

ความเขลาคือช่องทางสำคัญที่ชัยฏอนใช้ในการล่อลวงมนุษย์ เพราะคนเขลาไม่สามารถแยกแยะความชั่วจากความดี บิดอะฮฺจากสุนนะฮฺ บางครั้งเขาทำความชั่วแต่นึกว่าเป็นความดี ทำบิดอะฮฺแต่นึกว่าเป็นสุนนะฮฺ ทั้งนี้เพราะ ‘ความไม่รู้’ ได้ปิดตาบังใจ และเขาคือผู้ขาดทุนในวันกิยามะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ ﴾

“จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด) เราจะแจ้งแก่พวกเจ้าไหม ถึงบรรดาผู้ขาดทุนยิ่งในการงาน คือบรรดาผู้ที่การขวนขวายของพวกเขาสูญสิ้นไปในชีวิตบนโลกนี้ และพวกเขาคิดว่า แท้จริงพวกเขาปฏิบัติความดีแล้ว”

[อัล-กะฮฺฟ, 18 : 103-104]

เมื่อมีความเขลาแล้ว ชัยฏอนจะกระซิบกระซาบและกีดกั้นไม่ให้ศึกษาหาความรู้ด้วยเหตุผลต่าง ๆ นานา

‘ท่านไม่อายเด็ก ๆ หรือ ที่จะไปเรียนอ่านอัลกุรอาน ดูอายุของท่านสิท่านแก่มากแล้ว’

‘มันเสียเวลา เอาเวลาไปทำอย่างอื่นดีกว่า’

‘เรียนไปก็เท่านั้น’

ฯลฯ

สลัฟบางท่านกล่าวว่า *‘คนเขลาที่อันตรายที่สุดคือ คนเขลาที่ไม่รู้ว่าตัวเองเขลา แต่ที่อันตรายยิ่งกว่านั้นคือ คนเขลาแต่สำคัญตนผิดว่าคือผู้รู้’*

2. ตามอารมณ์และไม่มีความบริสุทธิ์ใจ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾ ﴾

“(อิบลีส)กล่าวว่า ดังนั้นด้วยพระอำนาจของพระองค์ท่าน แน่นอนข้าพระองค์ก็จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด เว้นแต่ปวงบ่าวของพระองค์ในหมู่พวกเขาที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้น”

[ศอด, 38 : 81-82]

จากอายะฮฺข้างต้น ทำให้เข้าใจว่า ผู้ที่ไม่มีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺเป็นจุดอ่อนที่จะทำให้ชัยฏอนล่อลวงได้ง่ายขึ้น

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّـهِ ﴾

“และอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ มันจะทำให้เจ้าหลงทางไปจากทางของอัลลอฮฺ”

[ศอด, 38 : 26]

3. เผอเรอ และไม่สนใจต่อวิธีการล่อลวงของมัน

ชัยฏอนคือศัตรูหมายเลขหนึ่งของมนุษย์ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا ﴾

“แท้จริง ชัยฏอนคือศัตรูสำหรับพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงยึดมันเป็นศัตรู”

[ฟาฏิร, 35 : 6]

และการจะเอาชนะศัตรูได้ ต้องเรียนรู้วิธีและแผนการของพวกเขา ทั้งนี้เพื่อจะได้ตั้งรับและรุกได้อย่างถูกต้อง ไม่มีข้อผิดพลาด ส่วนผู้ที่เลินเล่อ ประมาท ไม่สนใจต่อวิธีและแผนการของศัตรู ก็อาจเป็นฝ่ายแพ้และตกเป็นเชลยได้

4. มองข้ามความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ของตัวเอง

ความผิดก็คือความผิด จะเล็กจะใหญ่ก็คือความผิด แต่คนส่วนใหญ่มักจะมองข้ามความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ โดยคิดว่า 'ไม่เป็นไรหรอก' แต่หารู้ไม่ว่า การคิดเช่นนั้น คือช่องทางของชัยฏอนในการล่อลวงเพื่อให้กระทำผิด และความผิดที่เขาคิดว่าเล็กน้อยอาจเป็นชนวนให้เขาประสบกับความวิบัติก็เป็นได้

ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

«إِنَّ مُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ مَتَى يُؤْخَذْ بِهَا صَاحِبُهَا تُهْلِكْهُ»

"แท้จริง เมื่อผู้กระทำบาปเล็กถูกเอาผิด มันจะทำให้เขาพบกับความวิบัติได้"[17]

ความวิบัติจากบาปเล็ก เกิดจากการมองว่ามันเล็กน้อยและการปฏิบัติเป็นเนืองนิจ

การมองบาปว่าเล็กน้อยเป็นผลให้ไม่รู้สึกกระดากใจเมื่อทำผิดและไม่คิดจะละเมื่อได้ทำ จนในที่สุดก็เกิดเป็น 'ความเคยชิน' นาน ๆ เข้าหัวใจก็ชินชาและไม่รู้สึกว่ามันคือความผิด เมื่อไม่รู้สึกว่าคือความผิดก็จะไม่กลับตัว เมื่อไม่กลับตัวความวิบัติก็จะมาเยือน

---

[17] บันทึกโดยอิมามอะหฺมัด, เลขที่ 22,808. ชัยคฺอัล-อัลบานีย์กล่าวในหนังสือ "อัส-สิลสิละฮฺ อัศ-เศาะหีหะฮฺ" (389) ว่าเป็นหะดีษที่ถูกต้อง

‘ท่านอย่าได้มองถึงขนาดของความผิด
แต่จงพินิจว่าท่านกำลังฝ่าฝืนใครอยู่’

บิลาล บิน สะอฺดฺ (เสียชีวิตปีฮ.ศ. 110 กว่า),
ดู : เฏาะบะกอต อัล-หะนาบิละฮฺ โดยอิบนุอบียะอฺยา, 128

การป้องกัน จากเล่ห์ ของชัยภูมิ

1. การศรัทธาต่ออัลลอฮฺอย่างแท้จริง

เราจำเป็นต้องศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และมอบหมายการงาน (ตะวักกุล) ต่อพระองค์เพียงผู้เดียว

พระองค์ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ ﴾

“แท้จริง มันไม่มีอำนาจใดๆ เหนือบรรดาผู้ศรัทธา โดยที่พวกเขาได้มอบหมาย (การงาน) ต่อพระเจ้าของเขา”

[อัน-นะหฺลฺ, 16 : 99]

จากอายะฮฺข้างต้น สังเกตได้ว่าบุคคลที่ชัยฏอนไม่อาจครอบงำและให้ตกอยู่ใต้อาณัติของมันได้คือ **‘ผู้ศรัทธา’**

การศรัทธาใช่เพียงคำพูดแต่หมายรวมถึงการกระทำ

อิมามอัช-ชาฟิอียฺ กล่าวว่า “การศรัทธาคือคำพูดและการกระทำ มีเพิ่มและมีลด”[18]

ฉะนั้นผู้ศรัทธาที่แท้จริงคือ ผู้ที่เชื่อมั่นในเอกองค์อัลลอฮฺพร้อมปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของพระองค์อย่างเคร่งครัด

[18] อาดาบ อัช-ชาฟิอียฺ วะ มะนากิบุฮฺ, โดยอิบนุอบีหาติม, หน้า : 147

อีกอายะฮฺหนึ่งพระองค์ตรัสว่า

﴿ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ ﴾

“แท้จริงบ่าวของข้านั้น เจ้าจะไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือพวกเขา เว้นแต่ผู้ที่เชื่อฟังเจ้าในหมู่ผู้หลงผิดเท่านั้น”

[อัล-หิจญ์รฺ, 15:42]

2. ศึกษาหาความรู้ศาสนาจากแหล่งที่ถูกต้อง

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นว่า ความเขลาคือปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ชัยฏอนสามารถล่อลวงมนุษย์ได้ง่ายขึ้น ฉะนั้นวิธีการป้องกันคือ การแสวงหาความรู้ที่มีแหล่งอ้างอิงจากคัมภีร์อัลกุรอานและสุนนะฮฺของท่านนบี ﷺ

3. มีความบริสุทธิ์ใจในการทำอิบาดะฮฺ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾﴾

“(อิบลีส)กล่าวว่า ดังนั้นด้วยพระอำนาจของพระองค์ท่าน แน่นอนข้าพระองค์ก็จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด เว้นแต่ปวงบ่าวของพระองค์ในหมู่พวกเขาที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้น”

[ศอด, 38 : 81-82]

ท่านอุมัร บิน อัล-ค็อฏฏอบ ﷺ กล่าวว่า:

« حَاسِبُوا أَنْفُسَكُمْ قَبْلَ أَنْ تُحَاسَبُوا، وَزِنُوْهَا قَبْلَ أَنْ تُوْزَنُوا، فَإِنْ أَهْوَن عَلَيْكُم فِيْ الحِسَابِ غَداً أَنْ تُحَاسِبُوا أَنْفُسَكُمْ اليَوْم »

“พวกท่านจงสอบสวนตัวพวกท่านเองก่อนที่พวกท่านจะถูกสอบสวน และจงชั่งน้ำหนักการงานของพวกท่านก่อนที่มันจะถูกชั่ง ทั้งนี้เพื่อให้การสอบสวนของพวกท่านในวันพรุ่งนี้ง่ายขึ้น"[19]

ท่านอัล-หะสัน อัล-บัศรีย์ ﷺ กล่าวว่า:

« لَا تَلقَى المُؤْمِنُ إِلَّا يُحَاسِبُ نَفْسَهُ، مَاذَا أَرَدْتِ تَعْمَلِيْنَ، وَمَاذَا أَرَدْتِ تَأْكُلِيْنَ، وَمَاذَا أَرَدْتِ تَشْرَبِيْنَ، وَالفَاجِرُ يَمْشِي قَدَمًا، لَا يُحَاسِبُ نَفْسَهُ »

“มุสลิมจะไม่พบตัวเองนอกจากจะตรวจสอบตนเอง เจ้าต้องการทำอะไร? เจ้าต้องการกินอะไร? เจ้าต้องการดื่มอะไร? ส่วนคนโฉดจะเดินไปข้างหน้าโดยไม่ตรวจสอบตนเอง”[20]

---

[19] มุหาสะบะฮ์ อัน-นัฟส์, โดยอิบนุอบีอัด-ดุนยา, หน้า : 22

[20] อิฆอษะฮ์ อัล-ละฮ์ฟาน, 1/145

4. รำลึกถึงอัลลอฮฺ และขอความคุ้มครองจากชัยฏอนที่ถูกสาปแช่ง

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า:

﴿ وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّـهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ ﴾

“และหากมีการยั่วยุใดๆ จากชัยฏอนกำลังยั่วยุเจ้าอยู่ ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺเถิด แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้”

[อัล-อะอฺรอฟ , 7 : 200]

การอ่านอัล-มุเอาวิซะตาน[21] มีตัวบทหลักฐานมากมายที่บ่งบอกถึงความประเสริฐ และส่วนหนึ่งจากความประเสริฐคือสามารถคุ้มครองจากชัยฏอนได้ และการอ่านอายะฮฺกุรสียฺก็เช่นเดียวกัน

[21] สูเราะฮฺอัน-นาส และอัล-ฟะลัก

‘หัวใจ’ที่ร้าง
คือ ที่พักของ ‘ชัยฏอน’

อิบนุลก็อยยิม
ใน “มิฟตาหฺ ดารฺ อัส-สะอาดะฮฺ”, 1/316

เมื่อคิดจะทำผิด

มนุษย์คือสิ่งมีชีวิตที่ประกอบด้วยปัญญาและตัณหา(ฮะวา) หากตัณหามีอำนาจเหนือปัญญา มนุษย์ก็จะตกอยู่ใต้อาณัติของมัน แล้วสุดท้าย มนุษย์ก็จะตกเป็นทาสของมันไม่ว่ามันจะสั่งใช้ให้ทำอะไร ฉะนั้น ทุกครั้งเมื่อคิดจะทำผิดต้องใช้ปัญญาฉุกคิดอยู่ตลอดเวลา

แนวทางที่จะช่วยยับยั้งไม่ให้ทำผิด คือ เมื่อคิดจะทำผิด ให้คิดอยู่เสมอว่า

1. อัลลอฮฺทรงมองเห็น

สาเหตุสำคัญที่เรามักเผอเรอให้กับความผิดคือการคิดว่า ‘ไม่มีใครเห็น’ หรือ ‘ไม่มีใครรู้’

ขโมยเพราะไม่มีใครเห็น

โกหกเพราะไม่มีใครรู้

โกงเพราะไม่มีใครจับได้

ฯลฯ

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّـهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ ﴾

“เขาไม่รู้หรอกหรือว่า อัลลอฮฺนั้นทรงมองเห็น”

[อัล-อะลัก, 96 : 14]

ฉะนั้นทุกครั้งที่คิดจะทำผิด
จงตระหนักอยู่เสมอว่า
อัลลอฮฺทรงมองดูเราอยู่ตลอดเวลา

2. ไม่อายหรือ

ไม่อายหรือที่ความผิดของเราจะถูกเปิดเผย ในโลกนี้เราอาจปกปิดไม่ให้ใครรู้ได้ แต่ในวันกิยามะฮฺ ความผิดของเราจะถูกเปิดโปง

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ يَوْمَ تُبْلَى ٱلسَّرَآئِرُ ۝٩ ﴾

“วันที่สิ่งเร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย”

[อัฏ-ฏอริก, 86 : 9]

มีชายคนหนึ่งได้ขอคำตักเตือนจากอบูดัรดาอ์ ท่านกล่าวว่า

«تَذَكَّرْ يَوْمًا تَصِيْرُ فِيْهِ السَّرِيْرَةُ عَلَانِيَةً»

“ท่านจงรำลึก วันที่การงานที่ซ่อนเร้นจะเป็นที่เปิดเผย”

3. ความสุขแค่พริบตาแต่การลงโทษนั้นแสนสาหัส

ถ้าจะเทียบชีวิตที่เราใช้บนโลกนี้กับชีวิตที่เราจะใช้ในโลกหน้า มันเทียบกันไม่ได้เลย โลกนี้มันแสนสั้นยิ่งนัก แต่โลกหน้าคือชีวิตอันนิรันดร์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝٧٤ وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَـٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ۝٧٥ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَن تَزَكَّىٰ ۝٧٦ ﴾

“ความจริงนั้น ผู้ใดมาหาพระเจ้าของเขาในสภาพของผู้กระทำความผิด แน่นอนเขาจะได้รับนรกเป็นการตอบแทน โดยที่เขาจะไม่ตายและไม่มีชีวิตอยู่ในนั้น และผู้ใดมาหาพระองค์โดยเป็นผู้ศรัทธา เขาได้ทำความดีต่าง ๆ ไว้ ชนเหล่านี้แหละ สำหรับพวกเขานั้นจะมีสถานะอันสูงส่ง สวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และนั่นคือการตอบแทนสำหรับผู้ขัดเกลาตนเอง”

[ตอฮา, 20 : 74-76]

ท่านเคยรู้สึกเจ็บปวดที่สุดหรือเห็นเหตุการณ์ที่ท่านรู้สึกว่าผู้ประสบคงได้รับความเจ็บปวดมากไหม? ความเจ็บปวดข้างต้นมิอาจเทียบได้กับเพียงเสี้ยวเดียวของความเจ็บปวดในไฟนรก

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝٢٥﴾

“และในวันนั้น (วันกิยามะฮฺ) ไม่มีผู้ใดลงโทษเช่นการลงโทษของพระองค์”

[อัล-ฟัจญ์รฺ, 89 : 25]

ท่านนบีได้กล่าวถึงการลงโทษที่เบาที่สุดของชาวนรกว่า

«أَهْوَنُ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا أَبُو طَالِبٍ، وَهُوَ مُنْتَعِلٌ بِنَعْلَيْنِ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاغُهُ»

“ชาวนรกที่ได้รับการลงโทษเบาที่สุดคืออบูฏอลิบ กล่าวคือ ขณะที่เขาสวมรองเท้าทั้งสองข้างจากนรกนั้น สมองของเขาจะเดือดพล่าน”[22]

แค่เรารู้สึกปวดหัวก็แทบจะทนไม่ไหว แล้วหากสมองถึงขั้นเดือดเราจะรู้สึกอย่างไร?

นั่นคือการลงโทษที่เบาที่สุด แล้วการลงโทษที่เราจะได้รับหากเราขืนทำความผิดนั้น มันจะหนักหนาขนาดไหน?

4. อาจไม่ทันกลับตัว

หลายครั้งที่เรายอมอ่อนข้อต่อความผิด เพราะมักคิดว่า **เดี๋ยวค่อยกลับตัว** แต่ทุกครั้งที่เราทำผิด เราเคยกลับตัวไหม? การอ้าง ‘ค่อยกลับตัว’ เมื่อทำผิดคือแผนการของชัยฏอน สุดท้ายความตายก็มาเยือนโดยที่ไม่ทันกลับตัว

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾ ﴾

“และสำหรับแต่ละประชาชาตินั้นมีกำหนดเวลาหนึ่ง ครั้นเมื่อกำหนดเวลาของพวกเขามาแล้ว พวกเขาจะขอให้ล่าช้าไปสักชั่วครู่หนึ่งก็ไม่ได้ และจะขอให้เร็วไปก็ไม่ได้”

[อัล-อะอฺรอฟ, 7 : 34]

---

[22] บันทึกโดยมุสลิม, หมวด : อัร-ริกอก, บท : ลักษณะของสวรรค์และนรก, เลขที่ : 6,564

5. เอาใจเขามาใส่ใจเรา

บางครั้งความผิดที่เราเจตนาจะทำ คือความผิดที่มีผลต่อบุคคลอื่นหรือความผิดที่เกี่ยวพันกับคนอื่น เช่น การขโมย การนินทา ผิดประเวณี การทำร้ายร่างกาย ฯลฯ เมื่อคิดจะทำผิดประเภทนี้ ให้คิดเสมอว่า หากการกระทำนั้นเกิดขึ้นกับเรา เราจะรู้สึกอย่างไร หากเกิดขึ้นกับคนที่เรารัก เราจะรู้สึกอย่างไร เช่น หากเราคิดจะขโมยสินค้าในร้านค้าแห่งหนึ่ง ให้เราคิดว่า หากเราเปิดร้านแล้วมีคนขโมยสินค้า เราจะรู้สึกอย่างไร

การฉุกคิดข้างต้น คือการแนวทางการสอนของท่านนบี ﷺ เมื่อครั้ง มีชายคนหนึ่งได้มาหาท่าน และได้ขอให้ท่านอนุญาตให้เขาทำผิดประเวณี เมื่อได้ยินเช่นนั้น ท่านนบี ﷺ ไม่ได้ตวาดใส่หรือดุด่าชายคนนั้น แต่ท่านให้แง่คิดเพื่อให้ชายคนนั้นได้คิดว่า

“ท่านชอบไหม หากมีชายอื่นทำผิดประเวณีกับแม่ของท่าน?”

ชายคนนั้นตอบว่า “ไม่”

ท่านนบีเสริมให้เขาคิดอีกว่า “ทุกคนก็รักแม่ของเขา”

และท่านถามอีกว่า “ท่านชอบไหม หากมีชายอื่นทำผิดประเวณีกับลูกสาว น้องสาว/พี่สาว น้าสาว ของท่าน?”

ชายคนนี้ก็ตอบว่า “ไม่”

ท่านก็กล่าวอีกว่า “ทุกคนก็รักลูกสาว น้องสาว/พี่สาว และน้าสาวของเขา”

6. ความทุกข์

บาปเป็นต้นเหตุของความทุกข์และคับแค้นใจ
อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنكًا﴾

“และผู้ใดผินหลังจากการรำลึกถึงข้า แท้จริงสำหรับเขาคือการมีชีวิตอยู่อย่างคับแค้น”

[ฏอฮา, 20 : 124]

อิบนุกะษีรได้อธิบาย **‘การผินหลังจากการรำลึกถึงข้า’** ว่า “คือการฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของอัลลอฮฺ”

เมื่อคิดจะทำบาป
จงตระหนักอยู่เสมอว่า
ความสุขนั้นเพียงชั่วขณะ
แต่ความทุกข์จะอยู่กับเราตลอดไป
ซึ่งมันไม่คุ้มเลย

คัดสรรสิ่งดีดีเพื่อคุณ